

forflag under Nr. 167, at da det samme ærede Medlem derimod tilligemed hans Partifæller er gaaet med til at negte de tre Poster, som jeg nævuede. Der er jo allerede fra den høitærede Ministers Side gjort meget bestemt Indsigelse derimod, og det paa en saa berettiget Maade, at det maaske kunne synes overflødig, at der fremkom yderligere Udtalelser her; men det forekommer mig dog, at jeg ikke godt kan lade dette passere uomtalt paa Grund af min Stilling til Marinen og til Landets Forsvar. Jeg kan forstaa, at man negter en Bevilling, men jeg kan ikke forstaa, at man, naar man har givet en Bevilling næsten helt ud, nemlig paa 38,000 Kr. til Ammunition nær, som jo er det, man vil nedsette Bevillingen paa Nr. 170 med — at man saa ikke tager denne ringe Sum med eller at man negter nogle Reserverplader til Skibet. Jeg forudsætter nemlig, at man ikke kan være ganske sikker paa, naar Krigen kommer. Vi haabe Alle, at det skal være længe, men at gaa ud fra det som ganske sikkert, at det skal være et Finantsaar til, og have den Lante, at næste Aar skal man nok sige Ja til Bevillingerne, er, tror jeg, ikke ganske korrekt. Man kunde ligesaa godt gaa ud fra den Forudsætning, at, naar Skibet kom i Kamp, skulde det ubelukkende bruge Vædderen og Torpedobaadene. Det er dog sandsynligt, mine Herrer, at det kunde komme til at bruge sit Krudt, ligesom det ogsaa er høist sandsynligt, at det i en Kamp vilde blive ramt af de fjendtlige Kugler. Det, at have Reservermateriel liggende, er kun simpelt hen at have sine Sager i Orden. Den samme Betragtning kan ogsaa gjøres gjældende med Hensyn til den under Nr. 176 foreslaaede Regtelse af 7,000 Kr. til Forberedelse af en ny Dok; thi Forslaget om denne Bevilling gaar ud paa at have et Sted i Reserve, hvor Skibene kunne blive gjorte istand. Naar der, som af den høitærede Minister oplyst, ikke er Plads i Dokken i Fredstid, vil der naturligvis endnu mindre være Plads i den i Krigstid. Jeg skal sige et Moment til. Ved Bygningen af Pantserbatteriet „Helgoland“, som har viist sig at være et særdeles godt Skib i alle Henseender, slog det akkurat til, at dette Skib kunde komme ind i Dokken. Det er vistnok en stor Del af de ærede Medlemmer bekendt, at der er overmaade kneben Plads i Dokken til, at Skibene kunne komme ind. Naar vi altsaa blive staaende ved den mindre Dok, slaar man dermed en Pæl for, at man kan have Skibe, der blot i en ringe Dimension f. Ex. i Bredten, ere større end „Helgoland“; thi saa er det aldeles umuligt, at saadanne Skibe kunne komme ind i Dokken. Jeg skal ikke udtrykke mig for skarpt; men jeg personlig maa i alt Fald opfatte det saaledes, at ligesom, saavidt mig bekendt Hazardspil ellers er forbudt, saaledes burde det ogsaa være forbudt i disse Forhold, og det af langtvigtige Grunde

end ellers, og dog forekommer det mig virkelig, at der ved Regtelsen af disse Bevillinger paa en vis Maade spilles Hazard med hele den Bevilling, som gives, og jeg vil endog saa gaa videre og sige, at der spilles næsten va Banque med hele vort Forsvarsvæsen. Vi sætte Alt paa eet Kort, vi give Penge til Forsvaret, men forudsætte, at der ikke træffer det mindste Uheld. Vi forudsætte, at vi ikke behøve Krudt til at skyde med, og at vi ikke blive bestudte af Fjenden. Det glæder mig derfor overordentlig meget, at den høitærede Minister fastholdt at ville komme med Forslag til tredie Behandling, og jeg haaber, at det skal blive vedtaget. Jeg tror virkelig, at Ingen eller i alt Fald næsten Ingen tilfældigt vil kunne finde det hensigtsvarende eller formaalsfjendtligt at negte disse Bevillinger.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Til de fleste Betragtninger, der fra forskjellig Side ere fremsførte, har jeg ikke Meget at tilføje. Jeg skal navnlig ikke blande mig i den Strid, der synes at være opstaaet mellem den ærede Minister, og det Parti, der er betegnet som det, der følger ham i Lykt og Lyndt. (Vilje: Hvem er det?) Ja, det ærede Medlem hører selv til de Medlemmer, der, som der før blev udtalt, følge Ministeren gennem Lykt og Lyndt. (Modsigelse af Vilje.) Ja, jeg skal med Hensyn til Udtalelsen henvisse til Tidenden. Men jeg vil kun sige, at det maa være de ærede Medlemmer en Lære for Fremtiden om, at det ikke altid lønner sig at have fulgt Ministeriet gennem Lykt og Lyndt, men at de godt derfor kunne faae Utaal. Utaal er Verdens Løn; men jeg har nu ikke megen Medlidenshed med de Herrer, det maa jeg tilstaa. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa. Hvad der ligger os imellem, er nu tilstrækkelig kommet frem ved de Bemærkninger, der ere fremsatte saavel af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) som af det ærede Medlem for Præstø 1ste Valgkreds (Scavenius); det er naturligvis navnlig den finantzielle Side af Sagen, og jeg tror ikke, at den trænger til nærmere Belysning. Den dreier sig med saa Ord om, hvorvidt vi i Aar for tredie Gang skulle gaae ind paa den Betragtning, som fra høre Side i dette Thing bestandig har været søgt slaet fast: At sørge den extraordinære Bevilling til henimod 2 Mill. Kr., eller hvorvidt vi skulle stræbe at gaa den anden Vej. De Grunde, der tale for det Eine eller det Andet, ere fremsatte saa omhyggeligt, og det maa staa saa klart for ethvert Medlem, at Enhver kan vide, hvad Betydning hans Afstemning har i disse Sager med Hensyn til de finantzielle Konsekvenser i den ene eller den anden Retning. Hvorledes man forøvrigt opstiller sine Beregninger, om man bruger alle Aarene som Gjennemsnit, eller, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, kun den Tid, Ministeriet har fibdet, eller som det ærede